

T R E Ś C:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 73 — Nr 90 z dnia 17.3.1952 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji narzędzi w 1952 r.
- Poz. 74 — Nr 86 z dnia 20.3.1952 r. w sprawie utworzenia Głównej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych przy PKPG.
- Poz. 75 — Nr 93 z dnia 20.3.1952 r. w sprawie Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń pomiędzy państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi a spółdzielniami CRS „Samopomoc Chłopska”.

- Poz. 76 — Nr 104 z dnia 20.3.1952 r. w sprawie trybu zamawiania i koordynacji dostaw konstrukcji stalowych.
- Poz. 77 — Nr 109 z dnia 21.3.1952 r. w sprawie obowiązku zamieszczenia w samochodowych listach przewozowych oraz w Konosamentach Państwowej Żeglugi Śródlądowej nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają nadawca i odbiorca.
- Poz. 78 — Nr 108 z dnia 31.3.1952 r. w sprawie trybu planowania, zamawiania i kontrolowania usług monterów zagranicznych przy montażu importowanych urządzeń.

73.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 90 z dnia 17 marca 1952 r.
(Znak BIIE—04—34)

zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji narzędzi w 1952 r.

W porozumieniu z Ministrem Przemysłu Maszynowego zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się załączniki Nr 1 i 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 462 z dnia 10 grudnia 1951 r. w sprawie trybu zaopatrzenia i dystrybucji narzędzi w 1952 r. (Biuletyn PKPG z 1952 r. nr 1, poz. 3).

§ 2. Wykazy hurtowni, o których mowa w § 4 powołanego wyżej zarządzenia ustala się w brzmieniu załączników nr 1 i nr 2 do niniejszego zarządzenia.

§ 3. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 marca 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 90 z dnia 17 marca 1952 r.

W Y K A Z

hurtowni narzędziowych i sekcji narzędziowych przy hurtowniach CHPM ze wskazaniem terytorialnego zasięgu ich działania.

Hurtownie narzędziowe — Terytorialny zasięg we działaniu

1. Warszawa 2 woj. warszawskie, białostockie
2. Ostrów Wlkp. „ łódzkie, poznańskie, zielonogórskie

Sekcje narzędziowe przy hurtowniach CHPM

1. Toruń woj. bydgoskie
2. Radom „ kieleckie, lubelskie
3. Wrocław „ wrocławskie
4. Gdańsk „ gdańskie i olsztyńskie oraz koszalińskie i szczecińskie
5. Katowice „ katowickie, opolskie
6. Kraków „ krakowskie, rzeszowskie

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 90 z dnia 17 marca 1952 r.

W Y K A Z

hurtowni CHPM prowadzących sprzedaż narzędzi na cele rynkowe wraz z ich zasięgiem działania.

Hurtownia Terytorialny zasięg działania

1. Warszawa 2 woj. warszawskie i m. st. Warszawa
2. Toruń „ bydgoskie
3. Poznań „ poznańskie i zielonogórskie
4. Łódź „ łódzkie i m. Łódź
5. Radom „ kieleckie
6. Lublin „ lubelskie
7. Białystok „ białostockie
8. Gdańsk „ gdańskie i olsztyńskie
9. Szczecin „ szczecińskie i koszalińskie
10. Wrocław „ wrocławskie
11. Katowice „ katowickie (rej. centr.) i opolskie
12. Bielsko „ katowickie (rej. południowy)
13. Częstochowa „ katowickie (rej. północny)
14. Kraków „ krakowskie
15. Rzeszów „ rzeszowskie

74.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 86 z dn. 20 marca 1952 r.
(znak BUDF—3—6)

w sprawie utworzenia Głównej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Na podstawie §§ 5 i 6 uchwały nr 88/52 Prezydium Rządu z dnia 20.2.1952 r. w sprawie usprawnienia pracy w zakresie zatwierdzania dokumentacji technicznej zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się, przy Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG), Główną Komisję Oceny Projektów Inwestycyjnych.

§ 2. 1. Do zakresu działania Głównej Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych, zwanej w dalszym ciągu Główną Komisją, należy:

- 1) wydawanie orzeczeń co do dokumentacji technicznej przedstawianej do zatwierdzenia Prezydium Rządu lub Przewodniczącemu PKPG, po przeanalizowaniu tej dokumentacji pod kątem widzenia: powiązania z planami produkcyjnymi i inwestycyjnymi, celowości budowy, rentowności inwestycji, słuszności rozwiązań technicznych i ekonomicznych, właściwego wyboru wielkości zakładu, lokalizacji i procesów technologicznych;
 - 2) przeprowadzanie inspekcji w Komisjach Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI) inwestorów centralnych i naczelnych w celu:
 - a) kontrolowania metod i wyników prac KOPI;
 - b) sprawdzania zgodności zatwierdzonych przez KOPI projektów wstępnych i technicznych oraz kosztorysów z zatwierdzonymi przez Prezydium Rządu lub Przewodniczącego PKPG założeniami projektów (projektami wstępnymi);
 - c) kontrolowania jakości i ekonomiczności zatwierdzonych projektów i kosztorysów oraz ustalanie wytycznych pracy tych KOPI;
 - 3) kontrola planów pracy oraz sprawozdań z wykonania tych planów KOPI centralnych i naczelnych inwestorów oraz opracowywanie planów pracy Głównej Komisji, w oparciu o potrzeby planów inwestycyjnych i planów dokumentacji technicznej;
 - 4) ustalanie wytycznych i koordynacja planów prac ministerstw w zakresie opracowywania standardów i normatywów technicznych projektowania i kosztorysowania, kontrola sprawozdań z wykonania tych planów oraz merytoryczna ocena normatywów technicznych projektowania i kosztorysowania;
 - 5) organizacja, koordynacja i kontrola prac związanych z opracowywaniem katalogu jednolitych normatywów kosztorysowania;
 - 6) opracowywanie normatywów sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej;
 - 7) inicjowanie rozpowszechniania najbardziej ekonomicznych projektów budów krajowych i importowanych w szczególności z ZSRR;
 - 8) ewidencjonowanie zatwierdzonych przez Prezydium Rządu lub Przewodniczącego PKPG projektów i kosztorysów budów;
 - 9) opracowywanie na podstawie literatury fachowej krajowej i zagranicznej, a w szczególności radzieckiej, wskaźników techniczno-ekonomicznych i danych wyjściowych do projektowania, jako podstawy do wydawania orzeczeń.
2. Analiza dokumentacji, o której mowa w ust. 1. pkt. 1. opierać się powinna o normatywy projektowania i kosztorysowania, przodujące, wcześniej przeanalizowane projekty, w pierwszym rzędzie radzieckie, wskaźniki techniczno-ekonomiczne, obowiązujące przepisy przeciwpożarowe, terenowej obrony przeciwlotniczej, sanitarne itp., oraz o badanie na miejscu warunków i sposobów budowy.

§ 3. 1. Na czele Głównej Komisji stoi dyrektor, który kieruje całokształtem prac Głównej Komisji i odpowiada za jej działalność.

2. Dyrektor kieruje pracami Głównej Komisji przy pomocy dwóch wicedyrektorów.

3. Dyrektora powołuje i odwołuje Przewodniczący PKPG.

4. Wicedyrektorów powołuje i odwołuje Przewodniczący PKPG na wniosek dyrektora.

§ 4. 1. Główna Komisja dzieli się na:

- 1) Dział I — Przemysłu Ciężkiego,
- 2) Dział II — Górnictwa i Przemysłu Chemicznego,
- 3) Dział III — Przemysłu Lekkiego,
- 4) Dział IV — Budownictwa,
- 5) Dział V — Komunikacji,
- 6) Dział VI — Inspekcji,

7) Dział VII — Analiz i ewidencji projektów,

8) Dział VIII — Standardów i Normatywów,

9) Sekretariat.

2. Na czele każdego działu stoi szef działu, który jest odpowiedzialny za całość spraw w powierzonym mu dziale.

3. Szczegółowy tryb i podział pracy w wymienionych wyżej komórkach organizacyjnych ustali dyrektor Głównej Komisji.

§ 5. Do zakresu działania działu I — Przemysłu Ciężkiego, należy analizowanie dokumentacji technicznej określonej w § 2 ust. 1 pkt. 1) opracowywanie projektów orzeczeń co do tej dokumentacji, opracowywanie wskaźników techniczno-ekonomicznych i merytoryczna ocena normatywów technicznych projektowania w zakresie przemysłów: hutniczego, maszynowego, elektrotechnicznego, energetycznego i w zakresie innych przemysłów w dziedzinie urządzeń energetycznych.

§ 6. Do zakresu działania działu II — Górnictwa i Przemysłu Chemicznego należy analizowanie dokumentacji technicznej określonej w § 2 ust. 1 pkt. 1), opracowywanie projektów orzeczeń co do tej dokumentacji, opracowywanie wskaźników techniczno-ekonomicznych i merytoryczna ocena normatywów technicznych projektowania w zakresie górnictwa i przemysłu chemicznego oraz w zakresie innych przemysłów w dziedzinie badań geologicznych.

§ 7. Do zakresu działania działu III — Przemysłu Lekkiego należy analizowanie dokumentacji technicznej określonej w § 2 ust. 1 pkt. 1), opracowywanie projektów orzeczeń co do tej dokumentacji, opracowywanie wskaźników techniczno-ekonomicznych i merytoryczna ocena normatywów technicznych projektowania w zakresie przemysłu lekkiego, rolno-spożywczego, materiałów budowlanych, leśnego itp.

§ 8. Do zakresu działania działu IV — Budownictwa należy analizowanie dokumentacji technicznej określonej w § 2 ust. 1 pkt. 1), opracowywanie projektów orzeczeń co do tej dokumentacji, opracowywanie wskaźników techniczno-ekonomicznych i merytoryczna ocena normatywów technicznych projektowania w zakresie: budownictwa mieszkaniowego, socjalnego, komunalnego, szkolnictwa itd. oraz z innych zakresów w dziedzinach: robót budowlanych, budownictwa przemysłowego, uzbrojenia terenu (poza urządzeniami energetycznymi), konstrukcji budynków i budowli, przepisów przeciwpożarowych, TOPL i sanitarnych (poza zagadnieniami technologicznymi).

§ 9. Do zakresu działania działu V — Komunikacji, należy: analizowanie dokumentacji technicznej określonej w § 2 ust. 1 pkt. 1), opracowywanie wskaźników techniczno-ekonomicznych i merytoryczna ocena normatywów technicznych projektowania w zakresie transportu kolejowego, drogowego i lotniczego, żeglugi, łączności itp. oraz z innych zakresów w dziedzinie transportu zewnętrznego i międzywydziałowego, gospodarki magazynowej i łączności.

§ 10. Do zakresu działania działu VI — Inspekcji należy przeprowadzanie inspekcji, kontrola planów pracy i sprawozdań z wykonania tych planów oraz ustalanie wytycznych pracy KOPI centralnych i naczelnych inwestorów.

§ 11. Do zakresu działania działu VII — Analiz i ewidencji projektów należy przeprowadzanie analiz rentowności inwestycji, inicjowanie rozpowszechniania najbardziej ekonomicznych projektów i ewidencjonowanie zatwierdzonych przez Prezydium Rządu i Przewodniczącego PKPG projektów i kosztorysów.

§ 12. Do zakresu działania działu VIII — Standardów i Normatywów należy ustalanie wytycznych i koordynacja planów prac ministerstw w zakresie opracowywania standardów i normatywów technicznych projektowania, kontrola sprawozdań z wykonania tych prac, organizacja, koordynacja i kontrola prac związanych z opracowywaniem katalogu jednolitych normatywów kosztorysowania oraz opracowywanie normatywów sporządzania i zatwierdzania dokumentacji technicznej.

§ 13. Do zakresu działania sekretariatu należy:

- 1) opracowywanie okresowych planów pracy i sprawozdań z działalności Głównej Komisji,
- 2) prowadzenie referatu spraw personalnych,
- 3) prowadzenie spraw budżetowo-rachunkowych,
- 4) prowadzenie spraw gospodarczo-administracyjnych,
- 5) prowadzenie korespondencji jawnej i poufnej,
- 6) prowadzenie spraw zleconych przez dyrektora Głównej Komisji.

§ 14. 1. Opracowywanie koreferatów do rozpatrywanej dokumentacji technicznej Główna Komisja może zlecać wybitnym specjalistom z danej dziedziny, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Specjalistów tych powołuje na koreferentów i rzeczoznawców Przewodniczący PKPG, na wniosek dyrektora Głównej Komisji.

§ 15. 1. Główna Komisja współpracuje z instytutami naukowo-badawczymi, wyższymi uczelniami i działami studiów biur projektów w zakresie:

- 1) opracowywania przez te instytucje koreferatów do poszczególnych projektów;
- 2) opracowywania opinii, dotyczących poszczególnych zagadnień z zakresu rozpatrywanych projektów;
- 3) opracowywania normatywów projektowania i standardów;
- 4) opracowywania danych wyjściowych do projektowania na podstawie literatury i doświadczeń krajowych i zagranicznych, w pierwszym rzędzie radzieckich.

2. Dep. Techniki PKPG w odniesieniu do instytutów naukowo-badawczych i Dep. Budownictwa PKPG w odniesieniu do biur projektów, będą uzgadniać z Główną Komisją plany tematyczne tych instytucji i włączać do tych planów opracowanie zagadnień wymienionych w ust. 1.

§ 16. Główna Komisja podlega nadzorowi Przewodniczącego PKPG.

§ 17. Roczny plan pracy Głównej Komisji i kwartalne sprawozdania z jej działalności podlegają zatwierdzeniu Przewodniczącego PKPG.

§ 18. Wydatki Głównej Komisji będą pokrywane w ramach zbiorczego budżetu PKPG.

§ 19. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 20.3.1952 r. równocześnie traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego PKPG znak OR 1A—O—25/43 z dnia 5 sierpnia 1949 r. w sprawie powołania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych w PKPG, w brzmieniu zarządzenia nr 49 z dnia 8 marca 1950 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

75.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

Nr 93 z dnia 20 marca 1952 r.
(Znak CEGB—14—16)

w sprawie Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń pomiędzy państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi a spółdzielniami CRS „Samopomoc Chłopska“.

§ 1. Przedłuża się moc obowiązującą zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów Nr 358 z dnia 30.12.1950 r. wraz z późniejszymi zmianami w sprawie utworzenia Funduszu Wyrównawczego dla rozliczeń pomiędzy państwowymi przedsiębiorstwami handlowymi a spółdzielniami CRS „Samopomoc Chłopska“ w związku z obrotami handlowymi w 1951 r. (Biuletyn PKPG z roku 1951 Nr 3, poz. 22 i Nr 24, poz. 251).

§ 2. W zarządzeniu wymienionym w § 1 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule skreśla się wyrazy „w związku z obrotami handlowymi w 1951 r.“,
- 2) zdanie 1-sze § 1 otrzymuje brzmienie:
„Tworzy się z dniem 1 stycznia 1951 r. Fundusz Wyrównawczy Ministerstwa Handlu Wewnętrznego na pokrycie“,
- 3) § 4 otrzymuje brzmienie:
„Dodatkowe rabaty detaliczne, o których mowa w § 1 pkt. 2 będą udzielane w wysokości 2,6% przez:
 - 1) Centralę Tekstylną,
 - 2) Centralę Odzieżową,
 - 3) Centralę Handlową Przemysłu Skórzanego, oraz przez
 - 4) Spółnotę Pracy w zakresie tych rodzajów towarów, które są rozprowadzane przez Centralę Tekstylną, Centralę Odzieżową i Centralę Handlową Przemysłu Skórzanego“.
- 4) w § 6 po wyrazach „Ministra Handlu Wewnętrznego“ dodaje się wyrazy „wydane w porozumieniu z Ministrem Finansów“.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr
w porozumieniu:
MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO w z. St. Ochab
MINISTER FINANSÓW K. Dąbrowski

76.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 104 z dnia 20 marca 1952 r.
(znak BU2A—17—126)

w sprawie trybu zamawiania i koordynacji dostaw konstrukcji stalowych.

W celu usprawnienia zaopatrzenia inwestycji, kapitalnych remontów i produkcji urządzeń przemysłowych w konstrukcje stalowe, ustala się, co następuje:

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. 1. Ustalony w zarządzeniu tryb zamawiania i koordynacji dostaw obejmuje następujące rodzaje konstrukcji stalowych:

- 1) kompletne konstrukcje stalowe mostów drogowych, kolejowych i innych;
- 2) konstrukcje nośne hal przemysłowych o strukturze ramowej wraz ze ścianami ryglowymi, jezdniami podsuwnicowymi oraz żelaznymi, bramami, oknami, świetlikami i balustradami, o ile są one bezpośrednio związane z daną konstrukcją stalową;
- 3) konstrukcje szkieletowe budownictwa przemysłowego i ogólnego;
- 4) konstrukcje dachowe, składające się z wiązarów, płatwi itd.;
- 5) tory podsuwnicowe i estakady;
- 6) wieże szybowe górnicze i inne;
- 7) maszty radiowe i słupy nośne o dużej wysokości;
- 8) słupy linii wysokiego napięcia i słupy trakcji elektrycznej;
- 9) konstrukcje nasłupowe linii wysokiego napięcia;
- 10) zbiorniki na gazy i ciecze oraz inne zbiorniki o charakterze budowli stałych;

11) konstrukcje stalowe, dające się wyłączyć jako część składowa urządzeń przemysłowych lub inżynierskich (np. szkielety nośne, bramy słuzowe), lecz bez urządzeń zmechanizowanych oraz bez aparatury i armatury, o ile te konstrukcje nie mogą być wykonane przez branżowo właściwy zakład przemysłowy.

2. Zarządzenie nie odnosi się do drobnych elementów konstrukcyjnych, które mogą być wykonane w warsztatach ślusarskich, jak np. żelazne drzwi, bramy, okna, balustrady, niewielkie schody itd., o ile nie stanowią integralnej części konstrukcji stalowych, wymienionych w ust. 1.

§ 2. 1. Koordynowanie planowania produkcji oraz dostaw konstrukcji stalowych powierza się Centralnemu Zarządowi Konstrukcji Stalowych (CZKS).

2. Czynności koordynacyjne, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) koordynowanie planowania produkcji konstrukcji stalowych w wyznaczonych zakładach produkcyjnych podległych ministrom: Hutnictwa, Przemysłu Maszynowego, Przemysłu Drobno i Rzemiosła oraz Budownictwa Przemysłowego;
- 2) sporządzanie bilansów konstrukcji stalowych;
- 3) kontrolowanie wytwórni konstrukcji stalowych w zakresie przyjmowania zamówień zgodnie z rozdzielnikiem bilansowym, dotrzymywania terminów wykonania ustalonych planem produkcji i stosowania odpowiednich materiałów.
3. Czynności, o których mowa w ust. 2, wykonuje CZKS przy pomocy aparatu podporządkowanego mu Zjednoczenia Projektowo-Produkcyjnego Konstrukcji Stalowych, które za te czynności pobiera opłatę od zjednoczeń montażowych na zasadach ustalonych przez Ministra Budownictwa Przemysłowego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 3. Listę podstawowych wytwórni konstrukcji stalowych, koordynowanych przez CZKS, ustala na każdy rok Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG) na wniosek Ministra Budownictwa Przemysłowego, uzgodniony z Ministrami Przemysłu Maszynowego, Hutnictwa, Przemysłu Drobno i Rzemiosła oraz Kolei.

II. Zgłaszanie zapotrzebowań.

§ 4. 1. Zapotrzebowania na wykonanie konstrukcji stalowych należy zgłaszać do CZKS na formularzach ustalonych przez CZKS, w terminach, które będą wyznaczone odpowiednio do trybu sporządzania bilansu maszyn, ustalonego przez PKPG w danym roku.

2. Zapotrzebowania na konstrukcje stalowe zgłaszają:

- 1) inwestorzy, którzy udzielili lub zamierzają udzielić przedsiębiorstwu budowlano-montażowym zleceń na roboty obejmujące dostawę konstrukcji stalowych,
 - 2) inwestorzy, którzy zamówili lub zamierzają udzielić wytwórniom zamówień na dostawę konstrukcji stalowych, których montaż ma być wykonany sposobem gospodarczym,
 - 3) wytwórnie konstrukcji stalowych, koordynowane przez CZKS, jeżeli mają wykonać konstrukcje stalowe dla inwestycji przedsiębiorstwa, w którego skład wchodzi;
 - 4) wytwórcy urządzeń przemysłowych, jeżeli konstrukcja stalowa, stanowiąca część składową urządzenia przemysłowego, nie może być wykonana we własnym zakładzie wytwórczym;
 - 5) Przedsiębiorstwo Państwowe „Metaleksport” — na potrzeby eksportu.
3. Zgłoszenia zapotrzebowań na kapitalne remonty dokonywane są analogicznie, jak na cele inwestycyjne.

§ 5. 1. Zapotrzebowania zgłaszane do CZKS powinny być zaopatrzone w stwierdzenie istnienia planowej potrzeby konstrukcji. Stwierdzenia tego dokonuje przez podpisanie wypełnionego formularza zapotrzebowania na cele inwestycyjne centralny inwestor, a dla zaopatrzenia produkcji urządzeń przemysłowych oraz kapitalnych remontów — centralny zarząd zapotrzebowującego.

2. Przekazanie do CZKS wypełnionych formularzy zapotrzebowania nie zwalnia inwestora od obowiązku wysłania do przedsiębiorstw budowlano-montażowych kwestionariuszy wstępnego zlecenia na wykonanie konstrukcji stalowej łącznie z dostawą, w trybie uregulowanym w obowiązujących przepisach o zlecaniu robót budowlano-montażowych.

§ 6. 1. Zapotrzebowania na konstrukcje stalowe należy przysyłać do CZKS niezależnie od tego, czy będą one wykonane przez wytwórnie koordynowane przez CZKS, czy przez wytwórnie przez niego nie koordynowane. W tym ostatnim przypadku należy w zapotrzebowaniu podać nazwę wytwórni, której udzielono lub przewiduje się udzielić zamówienie.

2. Do CZKS zgłaszać należy każdego roku zapotrzebowanie także na te konstrukcje stalowe, które w roku bieżącym lub w latach poprzednich zostały już zamówione z terminami dostawy na rok przyszły lub na lata następne. Należy przy tym uwzględniać opóźnienie terminów, zakomunikowane przez wytwórnie lub przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

3. Przy ustalaniu żądanych terminów dostaw konstrukcji stalowych należy uwzględniać w zasadzie następujące okresy, obowiązujące od chwili zamówienia do momentu rozpoczęcia dostaw dla:

1) konstrukcji mostowych ciężkich	14	miesiące
2) konstrukcji mostowych lekkich	12	„
3) prowizorii mostowych	10	„
4) konstrukcji szkieletowych ramowych i dachowych	10	„
5) torów posuwnicowych, estakad i różnych konstrukcji drobnych	10	„
6) wież, masztów i słupów nośnych o dużej wysokości	10	„
7) wież szybowych górniczych	10	„
8) słupów linii wys. napięcia i konstrukcji nasłupowych	10	„
9) zbiorników teleskopowych gazu	12	„

4. Okres trwania dostawy szacować należy licząc średnio po 300 ton konstrukcji miesięcznie, nie mniej jednak niż trzy miesiące na dostarczenie całej konstrukcji.

5. Wszelkie zmiany w zgłoszonych zapotrzebowaniach, a zwłaszcza anulowanie zapotrzebowań i zmianę tonażu, należy natychmiast podawać do wiadomości CZKS dla bieżącego aktualizowania wykazu zapotrzebowań.

III. Włączanie zapotrzebowań do planu wykonawstwa.

§ 7. 1. CZKS bada zgłoszone zapotrzebowania pod względem należytego udokumentowania potrzeby, opracowuje zestawienia zbiorcze zapotrzebowań i bilansuje je z możliwościami pokrycia dostawami stali i ze zdolnością produkcyjną wytwórni koordynowanych oraz przedstawia odpowiednie zestawienia bilansowe i wnioski do decyzji PKPG w terminach przez PKPG ustalonych.

2. Bilans konstrukcji stalowych powinien obejmować wszystkie zapotrzebowania na okres dwuletni.

3. CZKS oznacza każde zapotrzebowanie numerem ewidencyjnym. W toku sporządzania bilansu numer ten służy do kontroli zgodności zamówień z pozycjami bilansu i powinien być podawany we wszelkiej korespondencji, dotyczącej odnośnego zapotrzebowania.

§ 8. W ciągu 3 tygodni od zatwierdzenia przez PKPG bilansu konstrukcji stalowych, CZKS:

- 1) w oparciu o obowiązujące ramowe instrukcje, dotyczące planowania zaopatrzenia, w ustalonych terminach zgłasza zbiorczo do PKPG dla zakładów podległych i koordynowanych przez siebie, plany zaopatrzenia w wytwory hutnicze na ustaloną w danym roku produkcję konstrukcji stalowych;
- 2) zawiadania zainteresowane jednostki o możliwości wprowadzenia do planu wykonawstwa konstrukcji nie objętych jeszcze umowami, podając przy tym niezbędny okres wyprzedzenia dostaw przez zamówienie;
- 3) zawiadania zainteresowane jednostki o utrzymaniu lub zmianie terminów dostawy konstrukcji objętych umowami, zawartymi przed sporządzeniem bilansu.

IV. Zamawianie konstrukcji stalowych

§ 9. Warunkiem niezbędnym do zamówienia konstrukcji stalowej w wytwórni koordynowanej jest posiadanie:

- 1) zawiadomienia o możliwości wprowadzenia danego obiektu do planu wykonawstwa konstrukcji stalowych, zgodnie z § 8,
- 2) specyfikacji materiałowej lub pełnych rysunków warsztatowych dla danej konstrukcji (dla konstrukcji mostowych wystarczą rysunki projektowe — w przypadku zaś posiadania tylko specyfikacji materiałowej, należy w 3 miesiące po złożeniu zamówienia dostarczyć pełne rysunki warsztatowe).

§ 10. 1. Zamówienia na wykonanie konstrukcji stalowych wystawiają:

- 1) przedsiębiorstwa specjalizowane (montażowe), które zawarły umowy o wykonanie robót budowlano-montażowych, obejmujących dostawę i montaż konstrukcji stalowych z inwestorami lub z innymi zleceniodawcami w charakterze bezpośredniego wykonawcy) albo z generalnymi wykonawcami (w charakterze subwykonawcy);
- 2) inwestorzy lub inni odbiorcy konstrukcji stalowych, którzy nie zdążyli w terminie wyprzedzającym rozpoczęcie dostawy o okres podany w § 6 ust. 3. zawrzeć z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym umowy o wykonanie i montaż konstrukcji.
2. Przy zawieraniu umowy z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym o wykonanie robót obejmujących dostawę i montaż konstrukcji stalowej, zleceniodawca obowiązany jest przekazać zleceniobiorcy zawiadomienie o możliwości wprowadzenia konstrukcji do planu wykonawstwa (§ 8 pkt. 2).

§ 11. Zamówienie na konstrukcję stalową powinno zawierać następujące dane:

- 1) numer ewidencyjny zapotrzebowania, nadany przez CZKS;
- 2) nazwę konstrukcji oraz nazwę obiektu, dla którego jest ona przeznaczona;
- 3) ogólną charakterystykę techniczną konstrukcji z wyszczególnieniem ważniejszych zespołów, jak np. przeseł, łożysk mostowych itd.;
- 4) gatunek materiału zasadniczego i warunki techniczne odbioru;
- 5) tonaż zamówienia;
- 6) wykaz załączonych do zamówienia rysunków wykonawczych i wykazów materiałowych;
- 7) żądane terminy dostawy i montażu konstrukcji stalowej;
- 8) adres wysyłkowy, określający co najmniej stację kolejową odbiorczą;
- 9) wysokość zaplanowanych kredytów na pokrycie kosztów dostawy;
- 10) nazwę banku finansującego wystawcę zamówienia.

2. Do zamówienia na konstrukcje stalowe należy dołączyć rysunki warsztatowe (dla konstrukcji mostowych z braku rysunków warsztatowych — rysunki projektowe) oraz wykazy materiałowe. Rysunki projektowo-techniczne, dostarczone ze Związku Radzieckiego (tak zwane K.M.) nie zastępują wykazów materiałowych.

§ 12. 1. Zamówienia na dostawę konstrukcji stalowych objętych bilansem a przewidzianych do wykonania przez wytwórnie koordynowane przez CZKS, zamawiający przesyłają do CZKS.

2. CZKS porównuje postulowane przez zamawiających terminy dostawy konstrukcji z możliwościami wykonawczymi wytwórni koordynowanych przez siebie oraz z oczekiwanymi terminami dostawy stali i w porozumieniu z zamawiającymi i z wytwórniami ustala terminy dostawy konstrukcji oraz kieruje poszczególne zamówienia do właściwych wytwórni i zawiadania o tym zamawiających.

§ 13. Wytwórnie koordynowane przyjmują zamówienia na wykonanie konstrukcji stalowych wyłącznie na polecenie CZKS.

§ 14. 1. Zamówienia na sporządzenie projektów i rysunków warsztatowych w żadnym przypadku nie mogą być uważane za jednoznaczne z zamówieniami na konstrukcje stalowe.

2. Zamówienia na sporządzenie projektów i rysunków warsztatowych konstrukcji stalowych należy kierować do biur projektowych w trybie przewidzianym w obowiązujących przepisach o zamawianiu i sporządzaniu dokumentacji technicznej.

V. Umowy

§ 15. 1. Wytwórnia w ciągu 3 tygodni od dnia otrzymania zamówienia z pełną dokumentacją (§ 11) obowiązana jest przesłać do zamawiającego ofertę oraz do CZKS jej kopię wraz ze szczegółową kalkulacją kosztów wykonania i dostawy konstrukcji na miejsce montażu.

2. CZKS w ciągu 2 tygodni od dnia otrzymania kopii oferty sprawdza kalkulację i zawiadania obie strony o akceptowaniu oferty lub o konieczności jej skorygowania.

3. Jednostka zamawiająca w ciągu dwóch tygodni od dnia otrzymania zawiadomienia od CZKS obowiązana jest potwierdzić wytwórni przyjęcie oferty do wiadomości lub zawrzeć z nią dwustronną umowę i kopię potwierdzenia oferty lub umowy przesłać do CZKS.

§ 16. W przypadku gdy inwestor lub inny odbiorca konstrukcji stalowych udzielił zamówienia wytwórni lub zawarł z nią umowę o dostawę konstrukcji przed zawarciem z przedsiębiorstwem budowlano-montażowym umowy o wykonanie robót obejmujących jej dostawę i montaż, jest on obowiązany do scedowania na rzecz przedsiębiorstwa swoich uprawnień i obowiązków wpływających z udzielonego wytwórni zamówienia lub z zawartej z nią umowy. Cesji tej należy dokonać przy zawieraniu umowy z przedsiębiorstwem.

§ 17. 1. Umowy o wykonanie konstrukcji stalowych jak również oferty bądź potwierdzenia przyjęcia oferty powinny zawierać wszystkie dane wymienione w zamówieniach (§ 11), jak również cenę umowną ustaloną na podstawie kalkulacji sprawdzonej przez CZKS (§ 15, ust. 2) niezależnie od innych postanowień umownych, przewidzianych obowiązującymi przepisami.

2. Cena umowna za konstrukcje stalowe ustalona w umowie z wytwórnią jest ceną ostateczną, o ile w czasie wykonania konstrukcji nie zostaną przez zamawiającego wprowadzone zmiany techniczne w jej wykonaniu lub nie zostało dokonane przesunięcie terminu dostawy konstrukcji, albo nie zaszły inne udowodnione okoliczności, wpływające na koszty jej wykonania. W takim przypadku zmiana ceny powinna być ustalona w dodatkowym porozumieniu zamawiającego z wytwórnią przy udziale CZKS.

VI. Postanowienia końcowe

§ 18. 1. W okresie 3 miesięcy po zatwierdzeniu bilansu konstrukcji stalowych CZKS dokonuje bieżąco aktualizacji rozdzielnika bilansowego, która polega na skorygowaniu w porozumieniu z zamawiającymi oraz z wytwórniami terminarzy wykonania dostawy konstrukcji, odpowiednio do przebiegu realizacji planu dostaw stali oraz do zmian wynikłych z napływających zamówień.

2. Zapotrzebowania inwestorów, zgłoszone w ciągu 3 miesięcy od zatwierdzenia bilansu konstrukcji stalowych bada CZKS pod względem należytego udokumentowania oraz możliwości wykonania i wprowadza je do rozdzielnika bilansowego w miarę wolnej zdolności produkcyjnej wytwórni i wolnego kontyngentu stali oraz zawiadamia zainteresowane jednostki o możliwości wprowadzenia konstrukcji do planu wykonawstwa.

3. Rozdzielniki bilansowe zaktualizowane w myśl ust. 1 i uzupełnione dodatkowymi zapotrzebowaniami w myśl ust. 2, przedstawia CZKS do PKPG w celu zatwierdzenia zmian.

§ 19. Zarządzenie nie narusza przepisów o obowiązku i sposobie zawierania umów.

§ 20. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 kwietnia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

77.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 109 z dnia 21 marca 1952 r.
(znak KL1C-03-4)

w sprawie obowiązku zamieszczenia w samochodowych listach przewozowych oraz w konosamentach Państwowej Żeglugi Śródlądowej nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają nadawca i odbiorca.

W związku z trudnościami na jakie natrafiają komórki organizacyjne Państwowej Komunikacji Samochodowej oraz Państwowej Żeglugi Śródlądowej przy ustalaniu władzy, której podlegają nadawcy i odbiorcy, co utrudnia właściwe zaliczanie przewozów na poczet wykonania planów przewozów, wpływa na osłabienie dyscypliny przewozowej oraz utrudnia prowadzenie kontroli i sprawozdawczości, zarządza się w porozumieniu z Ministrami Transportu Drogowego i Lotniczego oraz Żeglugi, co następuje:

§ 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej, korzystające z transportu Państwowej Komunikacji Samochodowej oraz Państwowej Żeglugi Śródlądowej (nadawcy) obowiązane są do zamieszczania w listach przewozowych, pod nazwą nadawcy i odbiorcy, nazwy ministerstwa (władzy), któremu podlegają.

§ 2. W celu umożliwienia nadawcom prawidłowego wypełniania listów przewozowych (konosamentów) stosownie do § 1, przy dokonywaniu zamówień, zamawiający powinni podawać obok adresu odbiorcy, także nazwę ministerstwa (władzy), któremu podlega odbiorca.

§ 3. Zainteresowani ministrowie w terminie do dnia 15 kwietnia 1952 r. wydadzą podległym jednostkom odpowiednio zarządzenia wykonawcze.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

w porozumieniu:
MINISTER TRANSPORTU DROGOWEGO
I LOTNICZEGO
MINISTER ŻEGLUGI

J. Rustecki
M. Popiel

78.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 108 z dnia 31 marca 1952 r.
(znak III F-02-3)

w sprawie trybu planowania, zamawiania i kontrolowania usług monterów zagranicznych przy montażu importowanych urządzeń.

Na podstawie § 3 pkt 1) i 4) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz.U.R.P. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. nr 28, poz. 188), w porozumieniu z Ministrem Handlu Zagranicznego zarządza się, co następuje:

§ 1. Zainteresowani ministrowie wydadzą podległym sobie instytucjom i przedsiębiorstwom zarządzenia opracowania rocznych planów usług monterów zagranicznych i korzystania z tych usług na zasadach ustalonych w instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia.

§ 2. Inwestorzy centralni (ministerstwa) sporządzą zbiorcze plany usług monterów zagranicznych na 1952 r. — w terminie do dnia 30 kwietnia 1952 r. Na podstawie tych planów Ministerstwo Handlu Zagranicznego sporządzi całość planu na 1952 r. w terminie do dnia 20 maja 1952 r.

§ 3. Do spraw objętych niniejszym zarządzeniem nie mają zastosowania przepisy zarządzeń Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego:

- 1) nr 348 z dnia 1.9. 1951 r. w sprawie planowania i trybu realizacji współpracy naukowo-technicznej z zagranicą;
- 2) nr 349 z dnia 1.9. 1951 r. w sprawie stosowania w obrocie krajowym wzoru umowy ramowej o udzielenie pomocy technicznej w ramach współpracy naukowo-technicznej z zagranicą;
- 3) nr 350 z dnia 1.9. 1951 r. w sprawie trybu postępowania przy sprowadzaniu specjalistów zagranicznych w ramach współpracy naukowo-technicznej.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 10 kwietnia 1952 r.

Załącznik:

Instrukcja

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 108 z dnia 31 marca 1952 r.

INSTRUKCJA

w sprawie opracowania rocznych planów usług monterów zagranicznych oraz korzystania z tych usług.

Rozdział I.**Planowanie usług monterów zagranicznych.**

§ 1. 1. Inwestorzy bezpośredni przewidujący w swoich programach robót montaż i rewizje techniczne, które mają być wykonane przez monterów zagranicznych, składają naczelnemu inwestorowi w okresie składania rocznych planów inwestycyjnych szczegółowy roczny plan usług monterskich i rewizyjnych, zwany dalej planem usług, sporządzony wg załączonego wzoru.

2. Plan usług powinien objąć montaż urządzeń dostarczonych przez dostawców zagranicznych (bez względu na czas ich dostarczenia), po uprzednim zbadaniu możliwości wykonania montażu i uruchomienia urządzeń we własnym zakresie bądź przy udziale krajowego przedsiębiorstwa montażowego, jednakże z uwzględnieniem zachowania gwarancji dostawcy zagranicznego na te urządzenia. Decyzje w tej sprawie wydaje inwestor naczelny po zasięgnięciu opinii właściwego przedsiębiorstwa montażowego.

§ 2. 1. Inwestorzy naczelni na podstawie otrzymanych planów usług sporządzają plany zbiorcze z podziałem na poszczególne centrale importowe i przesyłają je inwestorowi centralnemu do zatwierdzenia w terminie ustalonym dla przesłania zbiorczych planów inwestycji.

2. Po zatwierdzeniu planów usług przez inwestora centralnego, inwestorzy naczelni przesyłają poszczególne plany po jednym egzemplarzu zainteresowanym centralom handlu zagranicznego, oraz po jednym komplecie planów Ministerstwu Handlu Zagranicznego (Departament Importu Inwestycyjnego) i inwestorowi centralnemu.

§ 3. 1. Na podstawie otrzymanych planów usług Ministerstwo Handlu Zagranicznego sporządza zbiorcze plany na poszczególne kraje oraz poszczególnych dostawców i przesyła je do właściwych placówek handlowych zagranicą.

2. Placówki handlowe zagranicą po otrzymaniu planów usług monterskich porozumiewają się z zainteresowanymi dostawcami zagranicznymi i rezerwują na wskazany okres potrzebny personel monterski.

§ 4. 1. W celu stałego aktualizowania planu usług inwestorzy naczelni na 3 miesiące przed terminem rozpoczęcia prac, przesyłają centralom handlu zagranicznego szczegółowe zapotrzebowanie na monterów zagranicznych z powołaniem się na odpowiednią pozycję złożonego planu.

2. Szczegółowe zapotrzebowanie zgłoszone w ramach zatwierdzonego planu usług nie wymaga ponownej aprobaty inwestora centralnego. Zwolnia ono centrale handlu zagranicznego od obowiązku każdorazowego przedstawiania Ministerstwu Handlu Zagranicznego akceptowanego przez inwestora centralnego wniosku importowego na sprowadzenie monterów. W przypadkach pilnych montażu, nieuwzględnionych w zatwierdzonym planie usług a spowodowanych awarią lub innymi nieprzewidzianymi okolicznościami, zapotrzebowanie inwestora centralnego wymaga aprobaty inwestora centralnego. Niezależnie jednak od tego powinien inwestor naczelny zawiadomić bezpośrednio i natychmiast właściwą centralę handlu zagranicznego, która bezzwłocznie poczyni starania o przyjazd montera, bądź o przesunięcie go z innego miejsca montażu w Polsce.

§ 5. W przypadku sporów między centralnymi inwestorami o pierwszeństwo i pilność montażu, kolejność poszczególnych montażu lub rewizji ustali Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego (Departament Inwestycji). W przypadkach podobnych sporów pomiędzy naczelnymi inwestorami tego samego resortu rozstrzyga właściwy inwestor centralny.

Rozdział II.

Tryb postępowania przy sprowadzaniu monterów zagranicznych.

§ 6. Na podstawie przesłanego na 3 miesiące przed przewidzianym rozpoczęciem prac montażowych zapotrzebowania inwestora naczelnego, centrala handlu zagranicznego zwraca się do dostawcy zagranicznego o ofertę na wykonanie robót montażowych (o ile nie zostały one generalnie uzgodnione) i o personalia monterów. Zapotrzebowanie to jest równoznaczne z zamówieniem.

§ 7. 1. Po otrzymaniu oferty i personalistów monterów centrala handlu zagranicznego:

- 1) uzgadnia z dostawcą i inwestorem bezpośrednim warunki usług montażowych; a w szczególności z zakresu:
 - a) wykonania przez inwestora bezpośredniego niezbędnych robót wstępnych,
 - b) przygotowania narzędzi potrzebnych do montażu (rewizji),
 - c) przygotowania miejsca pracy tak, aby montaż mógł rozpocząć się bez zwłoki,
 - d) przygotowania niezbędnej dokumentacji technicznej przed przyjazdem montera.
- 2) występuje do Ministerstwa Handlu Zagranicznego (Departament Kadr) przez Departament Importu Inwestycyjnego Min. Handlu Zagranicznego o wize wjazdowe dla monterów zagranicznych w trybie ustalonym instrukcją Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 7.6.1950 r. Nr OR-IVB-01-2/379/tjn/70.
- 3) zwraca się do inwestora naczelnego o załatwienie przepustek wstępu dla monterów do przewidzianego zakładu pracy.

2. Nie wymagają uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1) warunki montażowe uzgodnione umowami lub porozumieniami międzypaństwowymi bądź też uzgodnione z dostawcą zagranicznym generalnie na określony czasokres.

3. Na inwestorze naczelnym spoczywa obowiązek sprawnego i terminowego załatwienia przepustki wstępu do zakładu pracy oraz zawiadomienia właściwej centrali handlu zagra-

nicznego o wydanej przepustce i terminie jej ważności, jak również o przygotowaniu dla montera wszelkiej dokumentacji i miejsca montażu do rozpoczęcia prac monterskich. Zawiedzenie takie powinno mieć miejsce nie później, niż na tydzień przed przewidywanym terminem przyjazdu montera. Inwestor naczelny jest odpowiedzialny za doprowadzenie, we wskazanym w zapotrzebowaniu terminie, prac budowlanych do stanu umożliwiającego rozpoczęcie montażu oraz przygotowanie materiałów i sprzętu warunkującego montaż.

§ 8. 1. Po uzgodnieniu warunków montażu centrala handlu zagranicznego występuje z zamówieniem do dostawcy zagranicznego oraz podaje do wiadomości inwestora uzgodnione warunki robót montażowych. Inwestor powinien je niezwłocznie potwierdzić.

2. Po otrzymaniu potwierdzenia zamówienia od dostawcy zagranicznego centrala handlu zagranicznego zwraca się do Ministerstwa Handlu Zagranicznego (Departament Importu Inwestycyjnego) o udzielenie zgody na zawarty kontrakt. Zgoda Ministerstwa Handlu Zagranicznego (Departament Importu Inwestycyjnego) uprawnia centrale handlu zagranicznego do przekazywania, do ustalonej wysokości, należności dostawcy za wykonane prace monterskie oraz zakup biletu powrotnego na przejazd montera w trybie ustalonym zarządzeniem Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 30.12.1950 r. Nr FR.IV-A-01-9700-121-50.

3. Co się tyczy ZSRR kontrakty z reguły załatwia Biuro Rady Handlowego w Moskwie, które uzyskuje zgodę Ministerstwa Handlu Zagranicznego przed zawarciem kontraktu (§ 10 ust. 3).

Rozdział III.

Tryb korzystania z usług monterów zagranicznych.

§ 9. 1. Przy zawieraniu kontraktów na wykonanie usług monterskich, centrale handlu zagranicznego powinny starać się uzyskiwać najniższe stawki, o ile nie zostały one już ustalone generalnie w umowach lub porozumieniach międzypaństwowych.

2. Wysokość stawek zarówno płatnych w walucie obcej jak i w złotych polskich uregulowana jest zarządzeniami Ministra Handlu Zagranicznego nr 60 z dnia 6.6.1951 r. oraz nr 107 z dnia 27.9.1951 r.

§ 10. 1. Centrale handlu zagranicznego powinny w kontraktach z dostawcą zagranicznym:

- 1) wyraźnie zastrzec sobie terminowe przybycie monterów zagranicznych w uzgodnionym składzie osobowym;
- 2) starać się zamieszczać klauzulę o karach konwencjonalnych za nieterminowe przybycie monterów;
- 3) nie przyjmować zobowiązań interweniowania za pośrednictwem władz polskich w placówkach dyplomatycznych państw trzecich o wize tranzytowe dla monterów zagranicznych;
- 4) wyraźnie zastrzec, że przyjazd monterów w określonym terminie obowiązuje niezależnie od uzyskania wize tranzytowej, ponieważ podróż można również odbyć drogą lotniczą;
- 5) uwzględniać w miarę możliwości dokonywanie płatności po ukończeniu montażu lub rewizji i po komisijnym odbiorze urzędzenia, w sposób ustalony w kontrakcie;
- 6) przewidzieć, w przypadku dłuższego, niż 2 miesiące pobytu montera w Polsce, regulowanie należności (o ile niemożliwe jest wykonanie postanowienia pktu 5), w walucie zagranicznej w formie przekazów lub w razie odmowy dostawcy, w formie akredytywy rewolwingowej, w celu uniknięcia kosztów otwierania nowych akredytyw;
- 7) starać się przewidzieć klauzulę ustalającą arbitraż Polskiej Izby Handlu Zagranicznego w Warszawie, ze względu na to, że praca wykonywana jest w Polsce;
- 8) warunkować ważność zawierania kontraktu uzyskaniem zgody właściwych władz polskich;
- 9) przewidzieć opłacanie wszelkiego rodzaju wydatków związanych z pracą monterów obcych jak: koszty utrzymania, diety, diety, koszty podróży itp. w złotych polskich;

2. Odstępstwo od zasady ustalonej w ust. 1 pkt 9) może nastąpić za każdorazową aprobatą Ministerstwa Handlu Zagranicznego (Departament Importu Inwestycyjnego).

3. Dla monterów sprowadzanych z ZSRR i niektórych Krają Demokracji Ludowej obowiązują ogólne warunki przewidziane w umowach.

§ 11. 1. Inwestor bezpośredni jest obowiązany:

- 1) skontrolować po przyjeździe montera, czy posiada on dokumentację montażową i narzędzia specjalne, a w razie ich braku poinformować telegraficznie centralę handlu zagranicznego;

- 2) ewidencjonować terminy ważności wiz i w odpowiednim czasie dopełnić formalności związanych z koniecznością przedłużenia wiz tak, by przedłużenie to mogło być załatwione normalnie, bez wstrzymywania wykonywanych przez monterów prac;
- 3) występować odpowiednio wcześniej o przedłużenie zezwoleń wstępu dla monterów zagranicznych do zakładu pracy, gdzie odbywa się montaż;
- 4) załatwić wszystkie formalności rejestracyjne i meldunkowe związane z pobytem i wyjazdem montera zagranicznego;
- 5) zakwaterować i zaprowiantować monterów zagranicznych w sposób zgodny z ustalonymi warunkami oraz otoczyć ich troskliwą opieką;
- 6) wypłacać monterom zagranicznym diety w złotych polskich w wysokości ustalonej w warunkach robót montażowych;
- 7) kontrolować czas pracy monterów zagranicznych i prowadzić wykazy przepracowanych godzin pracy oraz przekazywać je w odstępach miesięcznych właściwej centrali handlu zagranicznego;
- 8) sprawdzać i potwierdzać monterom zagranicznym wykazy przepracowanych godzin, które to wykazy monterzy przesyłają do swoich firm jako podstawę do fakturowania robocizny;
- 9) sprawdzać i zatwierdzać na żądanie centrali handlu zagranicznego, faktury dostawcy zagranicznego, pod względem zgodności przepracowanych godzin, oraz zastosowania stawek zgodnych z warunkami montażowymi. Niezależnie od powyższego centrale handlu zagranicznego kontrolują faktury pod względem rachunkowym i przeliczeniowym.

2. Inwestor bezpośredni jest obowiązany do takiego zorganizowania montażu urządzeń, aby nie dopuścić do przestoju i przerw w montażu. W razie przerwy w montażu ponad 3 dni powinien inwestor telegraficznie zawiadomić centralę handlu zagranicznego oraz inwestora naczelnego (centralnego), podając przyczynę przerwy.

3. Inwestor bezpośredni powinien informować centralę handlu zagranicznego oraz inwestora naczelnego (centralnego) o przebiegu montażu i jego zakończeniu, podając stan wykonania, dane o uruchomieniu montowanego urządzenia oraz wskazując do jakiego innego miejsca pracy udał się monter.

§ 12. 1. Do dysponowania monterami i przenoszenia ich na inne montażu upoważniona jest wyłącznie centrala handlu zagranicznego. Inwestorom nie wolno bez zgody i wiedzy centrali handlu zagranicznego przenosić montera do innego zakładu pracy dla wykonania innego montażu.

2. Na centrali handlu zagranicznego ciąży obowiązek opieki nad monterami zagranicznymi od momentu przyjazdu do Warszawy do chwili przyjazdu do miejsca montażu. Należy dążyć w miarę możliwości do kierowania monterów ze stacji granicznej wprost do zakładu pracy.

§ 13. 1. Do sprowadzania monterów zagranicznych uprawnione są następujące centrale handlu zagranicznego:

- 1) Polskie Towarzystwo Importowe Maszyn i Narzędzi „Polimex“ Warszawa, ul. Czackiego 7/9/11,
- 2) Polskie Towarzystwo Handlu Zagranicznego dla Elektrotechniki „Elektrin“, Warszawa, ul. Sienna 32,
- 3) Centrala Importowa „Centrozap“ — Katowice, ul. Plebiscytowa 30,
- 4) Centrala Morska Importowo-Eksportowa „Centromor“, Warszawa, ul. Hoża 35

W zakresie ich kompetencji importowych.

Załącznik do instrukcji w sprawie korzystania z usług monterów zagranicznych.

(jednostka sporządzająca plan)

Plan usług monterskich i rewizyjnych monterów zagranicznych

L.p.	Nr centrali handlu zagranicznego	Zakład	Charakterystyka obiektu i urządzenia wymagające montażu lub rewizji technicznej	Firma i kraj pochodzenia monterów	Stan przygotowania do montażu	Przewidywany skład osobowy drużyny monterów wg specjalności	Przewidywany termin rozpoczęcia montażu	Przewidywany okres trwania montażu	Przybliżony koszt usług monterskich w złotych polskich	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Rubr. 2. Podać numer sprawy centrali handlu zagranicznego pod jakim zostało sprowadzone urządzenie przewidziane do montażu.

W przypadku rewizji istniejącego urządzenia podanie numeru jest zbędne.

Rubr. 3. Podać nazwę zakładu, w którym ma być wykonany montaż lub rewizja.

Rubr. 4. Podać nazwę obiektu, w którym ma być przeprowadzony montaż lub rewizja, np. walcownia, farbiarnia oraz ogólną charakterystykę maszyny lub urządzenia wymagającego montażu lub rewizji (moc maszyny, wydajność, rok budowy, numer).

Rubr. 5. Podać nazwę firmy zagranicznej która ma dostarczyć monterów oraz kraj, na którego terenie wskazana firma istnieje, np. Investa — Czechosłowacja, Brown Boveri — Szwajcaria.

Rubr. 6. Zamieścić wzmiankę o przygotowaniu robót wstępnych do montażu, istotnych dla danego montażu — np.: fundamenty będą ukończone do dnia budynek podstacji gotowy.

Rubr. 7. Wymienić ilu i jakich specjalistów — monterów potrzeba, z uwagi na to, że czas pobytu i koszt będzie różny dla różnych kwalifikacji (np. 2 monterów mechaników, 1 monter elektryk, 1 inżynier elektryk).

Rubr. 8. Podać przewidywaną datę rozpoczęcia montażu, np.: 15.2.1952 r.

Rubr. 9. Określić w dniach, np.: 90 dni.

Rubr. 10. Podać sumę zaplanowaną w złotych polskich, jaką inwestor rezerwuje na pokrycie wszystkich kosztów związanych z pobytem monterów zagranicznych, jak: płacności za robociznę monterów, wydatki na utrzymanie monterów w Polsce oraz koszty podróży w obie strony (łącznie z kosztami przejazdu poza granicami kraju). Wydatki związane z pokryciem należności w walucie zagranicznej należy obliczyć według obowiązujących w kraju kursów walut zagranicznych z doliczeniem obowiązujących obciążeń.

Rubr. 11. Podać ewentualne uwagi specyficzne dla danego montażu nie uwzględnione w poprzednich rubrykach.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze, Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46 w. 11.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.
Konto PKO I-15809.

Zamówienie PWG-TC, — P/C — 164/52 z dnia 2.IV.1952 r., podpisano do druku dn. 9.IV.1952, druk ukończ. 12.IV.1952 r.

Nakład 16.745 + 55 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A1/60 gr.

Cena numeru 1 zł 80 gr. Zam. 1102. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego. — 3-B-12595